

[Jens Thomsen.]

Grænsen væsentligt under 100 pCt.? At sætte Maksimum til 50 pCt., saa Skatteyderen og Samfundet delte Indkomsten, vilde vel være for stor en Indrømmelse til Skatteyderen. De foretagne Udregninger belyser, at Danmark har stor Fordel af at have sine Kreditorer inden for Landets Grænser, men de viser ogsaa, at det næppe er forsvarligt at øge Formueskatten, naar en Renteindtægt paa 5 pCt. ikke kan dække Skatteudskrivningen. Havde vedkommende i Stedet for 5 pCt. 0,8 pCt., der var Gennemsnitsforrentningen i Landbruget efter Landøkonomisk Driftsbureau's Beregninger i de tre Skatteaar, der danner Grundlaget for Udskrivningen af Merindkomstskat, kunde den samlede Indtægt ikke dække Halvdelen af Formueskatten. Det forekommer mig, at der var mere Grund til at overflytte en Del af Formueskatten til Indtægtskatten i Stedet for at forøge den, som det foreslaas i nærværende Lovforslag.

Mit Parti kan ikke tiltræde det foreliggende Lovforslag af følgende Grunde: For det første, fordi det svækker Sparsommeligheden og den dermed forbundne sunde Økonomi i Kommunerne, for det andet, fordi det forøger Arbejdet, idet der skal foretages en ekstra Skatteudregning og Skatteopkrævning, der er fuldstændig overflødig, eftersom samme Resultat for de enkelte Skatteydere kan opnaas ved at sammenarbejde de foreslaaede Skatter med de almindelige, for det tredje, fordi Forholdene, naar man stadig opretter nye Udligningsfunds, bliver mere indviklede og uoverskuelige, og fordi man kan opnaa det samme Resultat som tilsigtet med Lovforslaget baade for Samfundet og for den enkelte Skatteyder ved at benytte den store Udligningsfond, som Statskassen er — for det fjerde, fordi det forøger den Ulighed for Loven, der er mellem Statens Borgere, idet København favoriseres paa Provinsens, men dog særlig paa Landets Bekostning, og for det femte, fordi det forøger den Uretfærdighed, der finder Sted ved, at man beskatter Formuen i Stedet for Formueafkastningen. Det er jo sagt, at Danmark har Verdens største Formueskat, og af Hensyn til Landets Økonomi vil det være uklogt at forøge den.

Mit Parti vil medvirke til en Udligning af de kommunale Byrder gennem følgende Aflastning af Kommunerne. For det første at Kommunerne aflastes for Aldersrenten derved, at Statens Tilskud til samtlige Kommuner hæves til samme Størrelse som Statens Ydelse i København, for det andet,

at Statens Tilskud til Invaliderente til alle Kommuner hæves til den samme Højde, som Ydelsen i København udgør, for det tredje, at Kørselsudgifterne for Sygekasse-medlemmer, der er paalagt Kommunerne af Lovgivningen, overføres til Staten, for det fjerde, at Statens Bidrag til Kommunerne til Arbejdsløshedsunderstøttelser o. lign. hæves til samme Højde, som Enhedstilskuddene i København betinger, saaledes at Statens Tilskud beregnes efter Børneantal og Forsøger i Stedet for efter den nuværende Procentberegning, og for det femte, at Statens Tilskud til de sociale Udgifter udbetales til samtlige Kommuner efter samme Beregning pr. Barn eller Person, som det beregnes efter i København.

Gennemføres en saadan Udligning, saaledes at alle Statsborgere faar lige Rettigheder og lige Pligter uden Hensyn til Rang, Stand eller Boplads, vil dette medføre mere lige Arbejdsvilkkaar med en sundere, mere spredt Bebyggelse. Den store Tilstrømning til Byerne vil aflæstes, idet de højere Lønninger eller den højere Betaling for de gensidige Tjenester vil udjævne sig gennem de tilsvarende Skattebyrder i Kommunerne, og det vil medføre en forøget Sparsommelighed og en sundere Økonomi i de enkelte Kommuner. Hele Socialloven foreslaar vi ændret saaledes, at alle Udgifter til den offentlige Forsorg paalignes dem, der har Skatteevnen. For Tiden maa en væsentlig Del af den sociale Forsorg bæres af Landbruget. De fire store Partier er jo særdeles godgørende, naar Udgiften kan væltes over paa Landbruget. Rugprisen maa ikke hæves, saa Rugdyrkerne kan faa en Løn for Arbejdet, af Hensyn til Brødprisen, men de, der formaler og bager Brødet, forhindres ikke i at faa en Arbejds-løn paa 1 Kr. eller 1½ Kr. i Timen, og det skulde derfor ikke være urimeligt, at Rugdyrkerne kunde tjene i hvert Fald 50 Øre i Timen; skulde Rugdyrkerne ogsaa tjene 1 Kr. eller 1½ Kr. i Timen, skulde Rugprisen jo hæves til i hvert Fald 16—18 Kr. pr. Tønde. Er det nødvendigt at fremskaffe billigt eller gratis Brød til dem, der ikke kan betale Prisen, vil mit Parti være villigt til at medvirke til de nødvendige Foranstaltninger, men Betingelsen er den, at Byrderne fordeles paa samtlige Skatteydere under Hensyn til Bæreevnen gennem de her foreliggende Sociallove. De fire store Partier vil jo ogsaa fremskaffe billigt Flæsk til Hjemmemarkedet. Ja, det er en storstilet Socialhjælp i Lighed med den, der udvistes under Krigen, da selv Grev Frijs, der havde Skovauktion hver Dag i Vinterhalvaaret, fik